

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II.Ka 321/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1.CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.1.Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Olecku z dnia 13.07.2022r. w sprawie o sygn. akt II.K 533/21

0.1.Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

0.1.Granice zaskarżenia

0.0.1.Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść	# w całości

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
o.o.1.Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.1. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.1. Ustalenie faktów

0.0.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	K. G. (1)	Sąd Odwoławczy nie przeprowadzał postępowania dowodowego, nie dokonał odmiennej oceny dowodów niż Sąd I instancji.		
0.0.1. Fakty uznane za nieudowodnione				

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

o.1.Ocena dowodów

o.o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

o.o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

1.STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Obraza przepisów prawa materialnego, tj.</p> <p>1) art. 224 § 2 kk poprzez jego zastosowanie i przyjęcie, że naganne zachowanie werbalne K. G. (1) polegające na</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>obrażaniu funkcjonariusza policji stanowiło groźbę bezprawną lub przemoc i wywierało wpływ na czynności urzędowe policji przeprowadzających czynności z zatrzymanym K. G. (1), podczas, gdy oskarżony nie wypełnił znamion czynu określonego w tym przepisie,</p> <p>2) art. 226 § 2 kk poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie, że brak jest podstaw do nadzwyczajnego złagodzenia kary oskarżonemu, który dopuścił się znieważenia funkcjonariuszy policji i medyków, podczas gdy w toku przeprowadzanej interwencji funkcjonariusze policji doprowadzili do użycia siły w ten sposób, że doszło do rozbicia głowy przez K. G., co spowodowało w nim agresywne słownie zachowanie,</p> <p>3) art. 61 § 2 kk poprzez niezasadne zastosowanie przepisu umożliwiającego odstępnie od wymiaru środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego K. W., podczas gdy to pokrzywdzony swoim zachowaniem wyrządził szkodę w postaci urazu głowy u K. G. (1).</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd I instancji orzekając w przedmiocie zawinienia oskarżonego K. G. (1) w zakresie czynu z art. 224 § 2 kk w zb. z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk prawidłowo uznał, bez narażenia się na zarzut obrazy prawa materialnego, że K. G. (1) dopuścił się zarzucanego mu czynu. Z zeznań funkcjonariuszy przybyłych na interwencję do lokalu Cukiernia (...) wynika,</p>		

że po wyprowadzeniu oskarżonego z cukierni zaczął zachowywać się agresywnie, nie wykonywał poleceń, szarpał się, groził i wyzywał słowami wulgarnymi powszechnie uznanymi za obelżywe, uniemożliwił założenie kajdanek, w związku z czym jego zachowanie wyczerpało znamiona pierwszego z zarzucanych mu czynów. Czynnością sprawczą w art. 224 § 2 kk jest zmuszanie przy użyciu przemocy lub groźby bezprawnej funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej, do przedsięwzięcia lub zaniechania prawnej czynności służbowej. Przepis art. 224 § 2 kk reguluje przypadki tzw. czynnego oporu. Wskazują na to użyte w nim pojęcia przemocy i groźby karalnej, jako środków działania sprawcy, zmierzających do udaremnienia czynności urzędowej. Przepis ten nie może mieć zatem zastosowania do takiego przypadku, gdy sprawca wzbrania się wykonać polecenia urzędnika, nie stosując gróźb karalnych lub siły fizycznej. Jest to tzw. czynny opór. (komentarz do art. 224 kk pod red. Stefańskiego 2021, wyd. 26/B. Stefańska).

Zgodnie natomiast z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 11 kwietnia 2002r. w sprawie o sygn. akt II.AKa 16/02 - przestępstwo z art. 224 § 2 kk popełnia sprawca, który stosuje przemoc lub groźbę bezprawną w celu zmuszenia funkcjonariusza publicznego albo osobę przybraną mu do pomocy do przedsięwzięcia lub zaniechania prawnej czynności służbowej. Przemoc lub groźba bezprawna jest w tym wypadku narzędziem oddziaływania na psychikę indywidualnie oznaczonych osób. Przestępstwo z art. 224 § 2 kk ma charakter bezskutkowy. Jest dokonane w chwili zrealizowania

przez sprawcę określonych w nim czynności sprawczych. Ma charakter kierunkowy, a więc może być popełnione tylko z zamiarem bezpośrednim.

Biorąc pod uwagę powyższe, mimo, iż do stosowania przemocy ze strony oskarżonego wobec funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w G. K. W. nie doszło, to wywierał presję werbalnie, stosując groźbę bezprawną.

Natomiast wypełnienie przez oskarżonego znamion drugiego z zarzucanych mu czynów jest bezsporne. Nie kwestionuje tego czynu sam obrońca w apelacji, oskarżony również, mimo dużej ilości spożytego alkoholu w dniu zdarzenia, tj. 25.11.2021r., nie zaprzecza, że pod jego wpływem ubliżał funkcjonariuszom policji i ratownikom medycznym, tłumacząc jednakże, że to "były puste słowa pijanego człowieka". Ratownicy medyczni także zgodnie wskazywali, że nie mogli udzielić pomocy medycznej oskarżanemu z uwagi na jego agresywne i wulgarne zachowanie wobec nich.

Okoliczności podnoszone w apelacji a dotyczące działania funkcjonariuszy wobec oskarżonego, na skutek czego K. G. (1) doznał rozbicia głowy, co zdaniem obrony, wywołało jego agresywne słowne zachowanie, nie było przedmiotem oceny w niniejszym postępowaniu. Co więcej Sąd I instancji ustosunkował się także do tej kwestii w uzasadnieniu wyroku wskazując, iż Prokuratura Rejonowa w Ełku umorzyła śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy KPP Policji w G. w trakcie wykonywania czynności zatrzymania K. G. (1).

Zasadny okazał się jedynie trzeci zarzut obrazy prawa materialnego. Pomijając okoliczności wskazywane w apelacji, iż to funkcjonariusz policji K. W. spowodował uszczerbek na zdrowiu K. G. (1) poprzez doprowadzenie do rozbicia głowy ww., zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd I instancji niezasadnie zasądził w pkt IV wyroku od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego K. W. kwotę 1000 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Funkcjonariusz, który występował w sprawie w charakterze oskarżyciela posiłkowego domagał się kwoty 2.000 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, jednakże nie wyjaśnił, oprócz nadszarpniętego wizerunku, poprzez zamieszczony film z interwencji w Internecie, na czym doznana przez niego krzywda polegała.

Zgodnie z utrwalonym poglądem doktryny warunkiem zastosowania obowiązku naprawienia szkody jest istnienie szkody w chwili wyrokowania. Jego celem jest bowiem przywrócenie stanu sprzed popełnienia przestępstwa lub kompensacja szkód będących dalszymi następstwami popełnionego przestępstwa, co w szczególności dotyczy szkód niematerialnych (...) Naprawienie takie ma na celu odtworzenie stanu sprzed powstania szkody i nie może prowadzić do wzbogacenia pokrzywdzonych (komentarz do art. 46 pod red. Grześkowiak 2021, wyd. 7/Szeleszczuk).

Sąd Okręgowy podzielił w tym zakresie również wnioski oskarżyciela publicznego wystosowany podczas rozprawy apelacyjnej w dniu 11.10.2022r.

o uchylenie pkt IV zaskarżonego wyroku. Osoby wykonujące zawód funkcjonariusza publicznego, w tym przypadku policjanta z racji wykonywanego zawodu są narażone na ataki słowne i naruszenie nietykalności cielesnej w stopniu dużo wyższym, niż pozostali obywatele. Instytucja z art. 46 § 1 kk ma natomiast realizować w ramach postępowania karnego funkcję kompensacyjną, zaś Sąd Rejonowy w motywach rozstrzygnięcia błędnie stwierdza, iż z uwagi na osobę pokrzywdzoną środek ten winien zostać orzeczony. Trzeba pamiętać, że zawód policjanta jest narażony dużo częściej na negatywne zachowania osób, co do których podejmują różnorakie interwencje, dlatego spotykane się z negatywną reakcją ludzi jest powszechne. Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Okręgowy dokonał zmiany w tym zakresie wyroku Sądu I instancji i uchylił punkt IV dotyczący orzeczenia przez Sąd na mocy art. 46 § 1 kk wobec K. W. zadośćuczynienia za doznaną krzywdę poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 1000 złotych.

Wniosek

1) zmiana zaskarżonego wyroku w pkt I poprzez uznanie oskarżonego za winnego zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia na podstawie art. 226 § 1 kk a na podstawie art. 226 § 2 kk odstąpienie od wymierzenia kary i środka karnego,

2) zmiana zaskarżonego wyrok w pkt II poprzez uznanie oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt II aktu oskarżenia na podstawie art. 226 §

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

1 kk, a na podstawie art. 226 § 2 kk odstąpienie od wymierzenia kary.	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Niezasadność wniosków determinuje powyższa ocena stawianych zarzutów. Wobec wulgarnego i agresywnego zachowania oskarżonego wypowiadającego słowa uznawane powszechnie za obelżywe zarówno wobec funkcjonariuszy policji, jak i ratowników medycznych, mając przy tym na uwadze dyrektywy wymiaru kary niezasadne byłoby odstąpienie od wymierzenia kary.	

1.OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	Nie dotyczy.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Nie dotyczy.	
1.ROZSTRZYGNIĘCIE ODWOŁAWCZEGO	SĄDU
0.1.Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Olecku z dnia 13.07.2022r. w sprawie o sygn. akt II.K 533/21, z wyłączeniem pkt IV.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	

<p>Prawidłowe ustalenia faktyczne i prawne, które doprowadziły do słusznych wniosków w zakresie wyczerpania przez oskarżonego znamion zarzucanych mu czynów. Orzeczona kara ograniczenia wolności jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów.</p>	
<p>0.1.Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>pkt IV wyroku.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Osoby wykonujące zawód funkcjonariusza publicznego, w tym przypadku policjanta z racji wykonywanego zawodu są narażone na ataki słowne i naruszenie nietykalności cielesnej w stopniu dużo wyższym od przeciętnej. Instytucja z art. 46 § 1 kk ma natomiast realizować w ramach postępowania karnego funkcję kompensacyjną, zaś Sąd Rejonowy w motywach rozstrzygnięcia błędnie stwierdził, iż z uwagi na osobę pokrzywdzoną (funkcjonariusza policji) środek ten winien zostać orzeczony. Sąd Okręgowy jest zdania, że zawód policjanta jest narażony dużo częściej na negatywne zachowania osób, co do których podejmują różnorakie interwencje, dlatego spotykane się z negatywną reakcją ludzi jest powszechne. Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Okręgowy dokonał zmiany w tym zakresie wyroku Sądu I instancji i uchylił punkt IV dotyczący orzeczenia przez Sąd na mocy art. 46 § 1 kk wobec K. W. zadośćuczynienia za doznaną krzywdę poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 1000 złotych.</p>	

<p>0.1.Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.0.1.Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>		
<p>5.3.1.1.1.</p>	<p>Nie dotyczy.</p>	<p># art. 439 k.p.k.</p>

Zwiężle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy.		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy.		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie dotyczy.		
5.3.1.4.1.	Nie dotyczy.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy.		
0.0.1.Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Nie dotyczy.		
0.1.Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Nie dotyczy.	

1.Koszty Procesu	
-------------------------	--

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III.	Na mocy § 17 ust. 2 pkt 4 w zw. z § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tj. Dz. U. z 2019r., poz. 18) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. P. K. kwotę 516,60 złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym.
IV.	Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze albowiem przemawiały za tym względy słuszności.

1.PODPIS
Sędzia Ryszard Filipow

0.1.Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uznanie oskarżonego za winnego popełnienia czynu z art. 224 § 2 kk oraz niezasadne zasądzenie od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego obowiązku naprawienia szkody

0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana